

РІК LIV. Ч. 99. НЬО ЙОРК І ДЖЕРЗІ СІТІ, вівторок, 21-го травня 1946. No. 99. NEW YORK and JERSEY CITY, Tuesday, May 21, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ П'ЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свобода”: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

РУХ НА ЗАЛІЗНИЦЯХ ПРИВЕРНЕНИЙ ДО НОРМАЛЬНОГО СТАНУ

Вже в неділю 19 травня залізниці в цілому краю втримували нормальний рух після часового замішання в суботу 18 травня, коли то на підставі вперед підготованого плану мав вибухнути загальний страйк залізничних машиністів і кондукторів. Страйк відкликали залізничні юнії, коли президент Труман вівзав їх провідників до стримання страйку. Однак все те сталося так пізно, що в суботу в годині 4 ввечер, коли то був назначений страйк, деякі відділи юній не могли вже стримати своїх членів від залишення праці.

Найбільше замішання повстало на підземній електричній залізниці, що йде з Нью Йорку до Нью Джерзі попід ріку тунелем Гудсон Сьюбс, бо рух був застановлений від 5 години в суботу до 5 години в неділю ввечер. В інших околицях поприходили залізничні потяги із деяким опізненням, однак все те сталося тому, що повідомлення про застановлення страйку на 5 днів прийшло запізно.

ЗАПОВІДАЮТЬ ПЕРЕБРАННЯ МАЙН ПІД КОНТРОЛЬ УРАДУ

У Вашингтоні панує загальне переконання, що майнерського страйку не вдасться налагодити дорогою переговорів між юнією і підприємцями, не зважаючи на те, що майнери вернулися хвилю до праці. Президент Труман не пригтований на це, щоб вести переговори повільним кроком та турбуватися за кожну точку окремо між обома сторонами в спорі. Лекший спосіб для уряду є, як кажуть втаємничені в такі справи, перебрати конадні під управу уряду і тоді піддати під одобрення обох сторін контракт, випрацюваний експертами уряду. Найбільшою трудностю є створення фонду добробуту для майнерів під управу самої юнії, хоч фонди малиб прийти з зарібків підприємців. У міжчасі недостача вугілля внаслідок п'яти-тижневого страйку даліше дається відчувати головно в фабриках залізних виробів.

ПРЕЗИДЕНТ НА ВІДВІДИНАХ У МАТЕРИ.

Президент Труман виїхав літаком у неділю 19 травня до Канзас Сіті в стейті Мизури, щоб відвідати свою стареньку 93-літню маму. Наступного дня він дістане почесний ступень доктора прав в колегії в Либерті, Мо.

ЗАКЛИКИ ПРОТИ ЧУЖИХ ІДЕОЛОГІЙ З НАГОДИ ДНЯ АМЕРИКАНЦЯ.

„Свобода не повинна бути викривлювана ніякими звихненими поняттями” — говорив ньюйорський посади́к Вільям О'Двайер з нагоди Дня Американця в Сентрал Парку до 150,000 громадян, що взяли участь у святі в неділю 19 травня. „Свобода не знає есаволі, свобода не дає права до інтриг, вона не заохочує до поширювання закликів, які противляться нашій формі правління”. — оце лише важніші місії з його промови, в якій він остерігав нових громадян Америки перед захоплюванням чужими ідеологіями. При віднові громадянської присяги, а сказав посади́к, що він самий є натуралізованим горожанином Злучених Держав. З різних сторін краю звідомляють про величаві маніфестації з нагоди Дня Американця.

ПОВОРОТ АМЕРИКАНСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ З ПАРИЖА.

Секретар стейту Джеймс Ф. Бірнс повернувся в суботу 18 травня з Парижа, де він брав участь у нарадах Чотирьох Потуг разом з сенаторами Ванденбергом і Конелієм, як його особистими дорадниками. Ніхто з членів делегації не сказав нічого про перебіг конференції, зате заповіджено, що секретар Бірнс буде промовляти по радіо до населення краю в понеділок 20 травня, сенатор Ванденберг виголосить промову в сенаті у вівторок, а Конелі в середу. Секретар стейту Бірнс відбуд дводинну конференцію з президентом Труманом у суботу, складаючи звіт із нарад.

ПРИЗНАЛИ ФОНДИ ДЛЯ КОМІСІЇ НЕАМЕРИКАНСЬКИХ ЗАТІЙ.

Палата репрезентантів ухвалила виасигнувати з бюджету \$75,000 для праці конгресової Комісії для Слідження Неамериканських Затій. Головою комісії є конгресмен Джан Е. Ранкін з Мисисипі. Противники комісії закидають, що комісія слідить за діяльністю самих конгресменів, чи вони не беруть участі в проамериканських затіях. Найбільше нападав на цю комісію Віто Маркентоніо з Нью Йорку, якому конгресмен Вільям Колмер закинув, що він є представником конгресової групи, яка „не є-ані Демократичною, ані Республіканською”.

Вибрано новий уряд запомогової організації „Українська Народна Поміч”

Минулого тижня відбулася конвенція „Української Народної Помічі” в Пітсбургу, на якій вибрано ось такий новий уряд організації: Василь Шабатура — предсідник, Джан Г. Орендж — містопредсідник, Катерина Баган — містопредсідниця, Анна Слободян — секретарка Ренордова, Михайло Дуткевич — каслер. Контрольна комісія: Олександр Яремко, Михайло Усик, Петро Тебор. Радні: Степан Коцюба, Григорій Шабатура, о. Іван Савчук, Степан Ялечко, Степан Гарматюк, Михайло Торик, Василь Баранський.

Екзекутива У. Н. Союзу вислала на руки предсідника У. Н. Помічі знагоди конвенції й вибору нового уряду щирий привіт.

\$1,300 З КОНЦЕРТУ ПРИДАТКЕВИЧА НА СПРОВАДЖЕННЯ СІРІТ В АМЕРИКУ.

Як повідомляє адв. Роман Смух телеграмою до „Свободи”, на концерті скрипака Романа Придаткевича, що відбувся в Шікагу в неділю 19. травня, зібрано \$1,300 на спровадження до Америки сиріт по українських скитальцях в Європі. Жертви складали організації й приватні особи.

ПЛЯНУЮТЬ ПЯТИЛІТКУ ДЛЯ ЗАБЕСПЕКИ ПЕРЕД ГОЛОДОМ.

У Вашингтоні зідеться конференція представників 18 держав для складення плянів, щоб забезпечити світ хоч на п'ять літ перед голодом. Конференцію скликає Харчева й Рільніча Організація Об'єднаних Держав, якої головою є британець Джан Бойд Ор. На конференцію запрошено 21 держав, однак деякі з них, як напр. Совети й Аргентина, не прислали ще делегатів. Конференція має на цілі перевести докладний список харчів в кожній країні світу, щоб на підставі такого матеріалу скласти програму, як постачати харчі до таких країн, де їх нестаче.

ЗВІТ ГУВЕРА З ЙОГО ПОМІЧЕНЬ НАД СВІТОВИМ ГОЛОДОМ.

Буаший президент Герберт Гувер, якому доручив президент Труман обіхати світ для переведення студій над розмірами голоду, склав звіт із своїх помічень над голодом на зібранню Комітету Голодової Конечности в Шікагу в суботу 18. травня. Він відбув подорож до 25 країн і, як сказав у звіті, мав нагоду приглянутися сумному становищу цих країв внаслідок найстрашнішої світової голодової катастрофи в історії. Він порівняв язви теперішнього світа до Чотирьох Іздців із Книги Откровення в Св'ятім Письмі і заважав, що лише іздець Війни хвилю присмирів, а інші три, тобто Голод, Пошесть і Смерть даліше тероризують людей.

Комітет Об'єднаних Держав для справ скитальців бере в оборону „політичних емігрантів”, хоч Совети противляться цьому

Наради Комітету Об'єднаних Держав для справ скитальців і диспласованих осіб, що велися досі в Лондоні в атмосфері постійної опозиції збоку делегатів, що репрезентують Совети та їхніх сателітів, увінчалися вкінці хоч таким успіхом, що рішено 10 голосами проти 6 брати в охорону теж і „політичних емігрантів”. За таку охорону були американські та британські делегати, а далі делегати британських доміній та західних демократій. Проти цього були представники: СССР, Білорусі, Чеховловащини, Польщі, України і Югославії. Всі вони діяли так, як говорив ген. П. Ратов, советський делегат, що був проти „політичних емігрантів” тому, бо вони виступають проти режимів, що існують в їхніх краях, де, як він казав, є „свобода слова” і де вони моглиб свободі ті режимі критикувати. Ген. Ратов зажадав по голосованню, щоби було в звіті окремо зазначено, які були погляди переголосованої меншини.

ДАЮТЬ „ЗВІЛЬНЕНИМ” НАРОДАМДЕШЕВШЕ ВИДАННЯ „ЗАХІДНОЇ ДЕМОКРАТІЇ”.

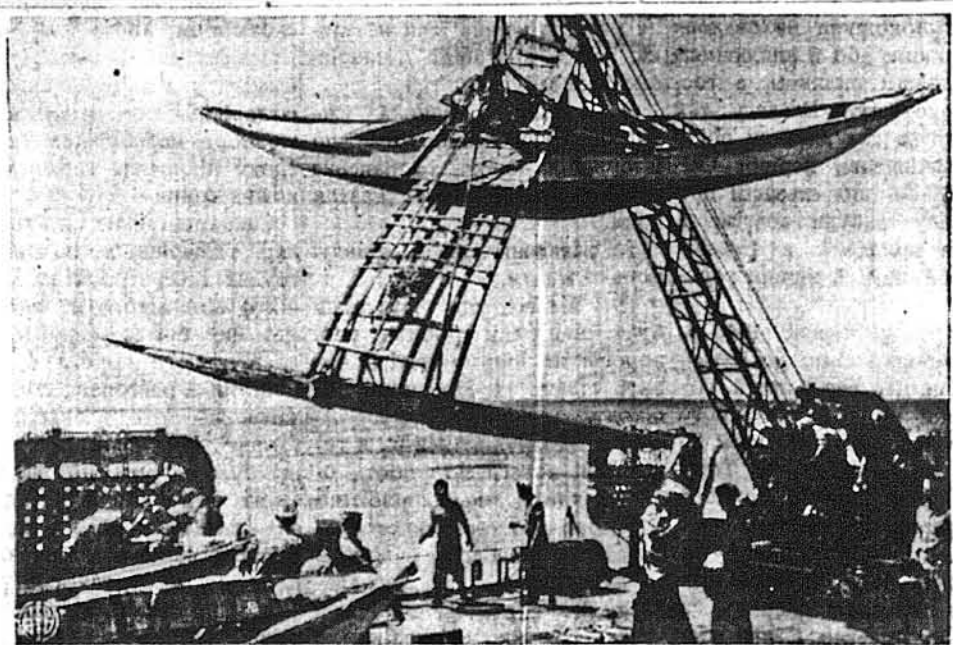
Так пише видаваний у Москві англійською мовою „Ді Нью Таймс” про намагання „англьосаксонців” опанувати державами Балкану. Іншими словами, пишеться далі, Вашингтон і Лондон хоче, щоби в тих краях панували ті самі „кліки паразитів”, о там були в провіді до війни. Однак пишеться далі, „слаба англо-саксонська демократія, що є в летаргу” не є в силі спинити діян „демократичних проти-фашистських партій”, що прийшли вже до влади в Польщі, Румунії, Болгарії, Чехословаччині та Мадящині.

ВИШІНСЬКИЙ ПРО „ДИКТАТОРСЬКУ ДЕМОКРАТІЮ”.

А. В. Вишинський, що був у Парижі правою рукою Вячеслава Молотова, пояснив паризьким адвокатам, як треба розуміти советську демократію. Отже заявив, що це є „диктаторська демократія”, що в деїм подібна до „Добродійного деспотизму” 20-го віку.

НА ФИЛИПИНАХ „ДЕРЖАВА В ДЕРЖАВІ”.

„Ді Маніля Дейлі Болетин” пише, що в Лузоні на Филиппінах існує на території, що відома під назвою „Гуклендія”, тайний уряд, що має свою армію, яка воює з филиппінською військовою поліцією. Це та провінція, де віддавна були самі недоволені елементи, що не визнавали центрального уряду і краєвих законів, а жили згідно з своїми звичаями і порядками. Вони творили повстанчі загони вчасі війни з японцями. Кажуть, що там тепер сліди комуністичні та советські впливи.

ВИСЕЛЮЮТЬ ЛЮДЕЙ З БІКІНІ. — Як відомо, біля острова Бікіні на Атлантику будуть незабаром випробовувати діяння атомової бомби на військових кораблях. Щоби не наразити тубільців на евентуальні ушкодження наслідком бомбових вибухів, переселяються їх суднами на острів Ронгерік.

„АМЕРИКАНСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ” РОЗБИВ НАРАДИ В ПАРИЖІ, КАЖУТЬ У СОВЕТАХ

Советська преса, партійна і військова, а теж і радіо, почали „в'ясняти” населенню, як це було на нарадах міністрів закордонних справ у Парижі. Всі вони твердять, що наради були безуспішні, а вину за неуспіх спихають у першу чергу на Злучені Держави, а далі на Велику Британію. „Красная Звезда”, червоноармейський орган, пише, що Америка відступає від „колективного забезпечення”, відроджує „політику сили” та хоче опанувати світ під воєнним оглядом, забираючи всюди у своє посідання стратегічні бази. Радіові та часописні коментатори говорять і пишуть те саме, а „Правда”, орган комуністичної партії, присвячує особливу увагу „американському імперіалізму” і каже, що його тепер попирають теж і дві найбільші американські партії: Демократична і Республіканська. До цього ще треба додати, що проф. Галперін, пишучи в органі червоної фльоти, визнає советських вчених вистудіювати якнайкраще атомову енергію, щоби вона була готова до „нових завдань”. Мусить бути так, пише він далі, як заявив Сталін, що тут „советська наука мусить перевищити чужинецьку”.

ЦИВІЛЬНА ВІЙНА В ІРАНІ.

В Азербейджані зачалася горожанська війна на більшій розмірі. З непевних вістей, які з трудом доходить, треба припускати, що центральний іранський уряд у Тегерані вислав більшу скількість війська на границі Азербейджану, який далі стоїть при своїй „автономії”, що її проголосив вчасі советської окупації. Радіо з Табриз, столиці Азербейджану, голосить, що війська центрального уряду заатакували частини азербейджанської Національної Армії на курдській території біля озера Урмія. Знов Пішеварі, азербейджанський „прем'єр” проголосив, що переговори з центральним урядом зірвані та що армія буде ставити опір.

ЩО КАЖЕ РАДА ЗАБЕСПЕКИ?

Ірансько-советський спір, що ще й досі не поладжений в Раді Забезпекі Об'єднаних Держав, готов внести у Раду новий заколот. До середини Рада повинна мати дефінітивну відповідь від іранського уряду та Советів, що советські війська опустили Іран. Знов з Азербейджану звідомляють, що там дійсно не видно советського війська, а є азербейджанське військо в советських мундурах з окремими відзнаками. Якщо є советські вояки і офіцери, то вони ходять в цивільних одягах. В столиці Азербейджану проголошено воєнне право, а в провінції зачалася горожанська війна. З цього заключають, що ледви чи Іран повідомить Рад Забезпекі, що там сподій. Знов Совети певно не дадуть ніякої відповіді, а советський представник Громико навіть не прибуде на наради, як будуть обговорювати справу Ірану.

ТАЙНІ УМОВИ ЩОДО ІТАЛІЇ.

Американські кореспонденти звідомляють з Італії, що на днях виїде на яв щось таке, що заворушить Злучені Держави та Італію. Має це бути зв'язане з тайними клявузулями, що є долучені до мирового договору Потуг з Італією. На підставі тих тайних точок більша частина італійської торгівлі та промислу мала би перейти в британські руки. Росія мала би дістати у відплату те саме в Румунії й Болгарії, згідно з словною згодою. В тих останніх був би тим самим велимінуваний американський та британський бізнес і там не залишались би надалі навіть американські й англійські обсерватори, як це було досі. Це означалоб далі, що Румунія, якій обіцявано демократичне правління, булаб тепер віддана цілковито в російські руки. Так пише Поп Бруер в Н. Й. Таймс.

ГОЛОВОДІ СТРАЙКИ В ПОЛЬЩІ.

З Варшави звідомляє Асошіейтед Прес, що в різних містах Польщі тяжко дістати хліба, наслідком чого вибухають голодові страйки.

ТУНІЗІЯ ХОЧЕ НЕЗАЛЕЖНОСТІ.

Звідомлення з Тунісу, столиці Тунізії, доносять про сильний підпольний рух націоналістів, змагаючий до незалежності краю. Французи признають, що такий тайний рух існує, але кажуть, що він не є серйозний. Націоналісти, кажеться далі, не так рахують на революцію, як на міжнародну інтервенцію, спричинену Арабською Лігою. Знов Франція рахує на допомогу збоку Британії та Злучених Держав. На важну пристань Бізерту.

ЗАБЕРУТЬ ПОЛЬСЬКУ АРМІЮ З ІТАЛІЇ.

Польська армія, що є під проводом ген. Андерса в Італії й вносить біля 110,000 вояків та офіцерів, буде переведена до Англії й там здемобілізована. Вояків, що не хочуть повернути до Польщі, держатимуть в бараках, поки не знайдуть їм праці.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ, ЧОМУ НЕ КОРИСТАТИСЯ З ОГОЛОШЕНЬ ЗНАМЕНИТИХ НАГОД ДЛЯ ЗАРІБКУ, ПОДАНИХ У ОГОЛОШЕННЯХ НОВИХ РОБІТ У „СВОБОДІ”?

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Додаток з суботи (з англійською частинною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

За змінення редакції не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

УРЯД—ПРОПАГАНДА—ПРЕСА

В Америці є назагал неприхильне наставлення до „політичної пропаганди“. Воно сягає не раз аж так далеко, що якщо представляється не раз навіть справжній страшний злочин якогось режиму супроти гнетених ним народів, то часто американці глядять навіть і на таке як на „пропаганду“, себто як на неправду. До такого стану думання причинились у мно- гому ті брехні, що їх так довго поширювано в Америці різними комуністичними, фашистськими чи нацистськими пропагандними бюроми, чи устано- вами, що прибирали собі для лекшої баламути різні невинні назви, що ніби малиб вказувати на їх куль- турний, літературний, мистецький чи науковий ха- рактер. Тих останніх є ще багато і тепер. Вони зде- більша в руках комуністів чи комунізаторів.

Та американці вражливі навіть і на пропаганду свого власного уряду. У воєнні часи вона для них зрозуміла, але в мирних вже інакше. От відома но- винкарська агенція Асошіейтед Прес була вчасі війни в зв'язку з департаментом стейту і доставляла йому різні новинки, але тепер не хоче цього далі продов- жати. І то просто тому, що не зважаючи навіть на найкращі інтенції уряду ширити ніщо інше, а тільки правду, навіть американський загаль, як твердить представник Асошіейтед Прес, глядів би на таку спів- працю як пропаганду, а тим самим брав би розси- лані в такий спосіб новини та інформації з певним застереженням чи підозрінням. Знов чужі бачилиб у цьому ніщо інше, а тільки хитрий спосіб закриван- ня чи закрашування правди, коли завданням преси і гаких агенцій як Асошіейтед-Прес є представляти у новинках саму об'єктивну правду. Та це не проти- виться тому, щоб уряд розголошував на свій лад політику, чи представляв чужим народам, що в Аме- рика, які її ідеали, чи який є американський спосіб думання чи життя. Тут іде про те, що була цілком вільна преса і цілком вільні джерела інформації. За- таку саме свободу преси та інформації іде тепер завзята боротьба в світі, а зокрема на терені Об'єд- наних Держав. Проти цього є одначе союзна дикта- тура, бо в Соевтах немає ніякої вільної преси ні віль- них новинкарських агенцій. Там уряд є усім. Він усе контролює. Тому і все там пропаганда, себто про- паганда у злому значенні. Та таке не відповідає американському духові. Тому саме змагаємо в на- шому краю до цього, щоб не залишалась у мирних часах навіть якась тінь з цього, що уряд впливає чи може впливати на новинки та інформації, що їх по- дається до відома загалові. Для американця може таке існувати в дуже делікатній формі тільки в часі війни, але ніколи в часі миру. Та в диктатурах, які от в Соевтах, є цілком інакше. Там є весь час як- нийгостріша цензура над усім, що іде до друку, теж і над тим, що звідтам висилають заграничні ко- респонденти.

„Сила без голови шаліє“

На потвердження повищої української приповідки хоче- мо навести два факти з тепе- рішньої кризи в ділянці праці. Один такий: Предсідник майнерської юнії Джан Л. Луїс для наладнання страйку вугле- копів заждав, щоб їм дати як- додаток до платні ще бонус по 10 центів від викопаної то- ни вугілля. Описав він зміни це домагання в такому напри- мі, щоби власники копалинь попри платню за роботу дода- ли ще сім відсотків від вар- тості випродукованого вугі- ля до майнерського фонду до- бродійності.

Другий факт такий: Власник дому в Дітроїті хотів пома- лювати дошки свого власного дерев'яного дому, в котрім мешкає, але юнія малярів за- казала йому дальшу роботу, хіба, що вступив би в члени юнії.

Обі справи є далекоюягого значіння і їх не можна збувати мовчанкою, коли хто займа- ється поважно робітничим пи- танням. Оба факти, хоч не по- в'язані з собою, мають один спільний підклад, а це: змага- ння провідників робітничих ю- ній до диктатури. І це є те, про що нам іде. Отже про дик- татуру, а не про підвишку за- робітної платні майнерам чи іншому робітнику.

Така демократична країна, як наша Америка привикла ви- рішувати основні справи доро- гою дискусії. Треба наперед якусь новість обговорити, при- людно в газетках, на зібраннях, на масових вічах. Треба з них вислати до конгресу резолю- ції, щоб там одну чи другу справу вирішили дорогою за- кону і зробили її обов'язко- вою. Конгрес є представником нашого загалу і йому нале- житься пошана й послух. Ні- хто не накидає громадянам конгресу, вони вибирають його самі. І можуть теж його змінити відповідно до потре- би, якщо він не ухвалює те, що вважаємо добрим і потріб- ним.

Справа виплати робітникам бонусу від кількості виробле- ний предметів чи від кількості видобутого з землі мінералу є новістю, в американській су- спільній економіці. Досі пану- вала засада заплати робітни- кови від години праці або від штуки. З цєю засадою Амери- ка жила, а робітники дома- гаються час від часу підвишки платні та поліпшення умов праці. Коли хтось, от як Луїс, хоче перевести засаду, щоби в додатку до платні за працю власник підприємства ще до- давав робітникам частину свого маєтку, то це зовсім но- ва проблема, над якою треба поважно призадуматися, напе- ред всесторонню обміркувати, а потім розголосити, щобі кожний добре розумів, які є аргументи за, а які проти.

Треба, наприклад, мати і те

на увазі, що мінералів є об- межена кількість і в добі так розвиненого промислу як те- пер, вугілля повинно бути ви- добуване згідно з потребами промислу і потребами всього населення. Прецінь спосіб дав- ної дикої господарки рішучо не відповідає вимогам тепе- рішнього часу. Тому вже з цього боку годі дати право вугільним баронам господарю- рити по своєму, але рівночасно треба обмежувати і таких дик- таторів як Луїс, що часто над- живає для свого особистого престижу тої сили, яку він має серед майнерів. Усяке змагання до диктатури, безогляду на добро краю, де воно не про- являлось, є великою небеспе- кою. Європейські диктатури повинні бути для нас у всьому доброю наукою.

А тепер ще одно: хто на- ділі має бути власником майна? Чи робітником, чи од- нім й другим? Бо коли робіт- ник домагається частини ви- продкуваного вугілля. Для себе, то це значить, що він до- магається права співвласності в майні. І це є ніщо надзви- чайне, але й над цим треба теж основно призадуматися. Мож- на напр. домагатись, щобі ко- пальні перейшли на власність держави і щоб в такий спосіб приносили більше хісна для всього населення. В Європі це далеко до першої війни бага- то держав мали монополі над майнами і робітники працюва- ли там на підставі загального правління, придуманого для державних підприємств. Отже може це-статися і в Америці. Можна теж придумати спосіб, щоб юнії самі викупили май- ни і щобі робітники добували з них вугілля на підставі пра- ви кооперації чи кооперати- ви. Але й це треба наперед пе- редумати і перевести на підста- ві закону про викуп або про вивласнення. Але як хтось че- рез ніч уложиться собі план співвласності майна без по- переднього порозуміння з влас- никами і іншими інтересова- ними чинниками, то це є спро- ба знищення теперішніх засад про право власності і зазив до непослуху законам, які досі таке право власності боро- нять.

Приклад, як юнія забороняє власникам хати бути правним господарем на власному го- сподарстві, є ще замітніший. Бо от, як би якась юнія в май- нах і добилася до того, що стане правним власником май- ни, то може вийти таке, що вона не матиме права вивози- ти викопаного вугілля без до- зволу юнії шоферів, хоч би майнери самі мали свої троки — вантажні авта, і тоді право власності не мало ніякого значіння.

Ці приклади повинні послу- жити на доказ, що диктатор- ським способом не можна ви-

Микола Чубавий.

Як американцям показували в Соевтах грушки на вербі?

Недавно появилось в амери- канській пресі звіт про делега- ції юнійних діячів амери- канського Конгресу Промисло- вих Організацій (Сі, Ай, О.) з їх поїздки в гостину до „юній- них товаришів“ в Соевтах. Ві- домо, що в Соевтах немає юній в такому розумінні як в демократичних країнах. Юнії там це установи напів держав- ні та цілковито залежні від правдивого керманця Соев- ської імперії, від комуністич- ної партії. Юнії це немов при- будівка комуністичної партії, а радше її технічний орган, че- рез який комуністична партія а з нею й уряд накидають свою волю робітникам та три- мають робітничі маси в твер- дих карбах.

Про юнії в Соевтах в амери- канським розумінню не може бути і мови, а всякі подіб- ности та паралелі, ставлені по- між юніями американськими та соювськими, виходять пря- мо смішними та несерйозними в представленню того, хто такі паралелі переводить. Річ природна, що як ціла боль- шевицька система своїм про- пагандним апаратом робить з диктаторської червоної Росії найдемократичнішу країну в світі, так само й юнії виступа- ють в приманчивих образах комуністичної пропаганди правдивими юніями, з повною свободою боротьби за мате- ріальні та соціальні права ро- бітників.

Цій пропаганді дала себе о- шукати поважна часть робіт- ництва світа, яке погодилось створити міжнародну органі- зацію робітничих юній, до якої також прийняв союз со- ювських юній як рівного чле- на, дарма, що соювські юнії наділі не мають нічого спіль- ного з правдивими свободни- ми юніями.

Проти такого обманювання робітничого світа виступила тільки найбільша на світі ро- бітничча організація, Американ- ська Федерація Праці, та своїм постійним бойкотуванням між- народного союзу робітничих юній мужно зазначає, що правдивий юнійний рух може

рішувати важних проблем, а далі, що основні зміни повинні ми залишити законодавству тілові, яким у нас є конгрес. Дальша послідовність цього така, що треба теж повинува- тись законам, ухваленому на- родним конгресом, як довго він у силі. Як він злий, треба старатись його змінити закон- ним і демократичним спосо- бом. Вираді такої полагоди не визнають диктатури, але це є американський спосіб, на я- кому Америка назагал досі эле- не виходила.

бути тільки у вільній державі вільних людей.

Річ природна, що така по- става Американської Федера- ції Праці, лідера робітничих юній світа, мусіла викликати болуче вражіння в Москві. На терені Америки большевики розпустили пропаганду серед юній другого ривалізуючого союзу американських юній, себто Конгресу Промислових Організацій, відомого попу- лярно під назвою Сі, Ай, О. Провід наближення до союв- ських юній взяв у свої руки голова політичної секції Сі, Ай, О. мр. Гилман. Йому уда- лося завести Сі, Ай, О. в між- народний союз юній, бойкото- ваний Американською Федера- цією Праці. Результатом того наближення була теж делега- ція юнійних діячів Сі, Ай, О. до Соювського Союзу, в жо- втні 1945.

Що ці люди бачили та що їм говорили товариші большеви- ки вони списали у гарний звіт та переслали своєму шефові, Пилипови Морейові, який по- спішився дати рекламу цій по- їздки та постарався про про- глашення цього звіт до редакції американської преси в повнім тексті.

Проголошення повного тек- сту того звіт до редакції в ре- дакційній частині великої аме- риканської преси, що заступає звичайно інтереси великого капіталу, є з одного боку до- казом справдішної свободи преси та толеранції в Амери- ці, а з другого боку є доказом цього, як поважні американ- ські сфери, починаючи від президента Сі, Ай, О., особис- то антикомуніста, не орієнту- ються у відносинах на сході Європи. Проголошений доку- мент є архивом зручної комуністичної пропаганди, а мало не всі точки проголоше- ного звіт до редакції виступа- ють на вербі, в які може повірити тільки людина, що виросла в демократичній краї- ні та не може прямо зрозумі- ти, що 90% написаного в цій звіт до редакції були відомі „Па- тьомкінівські села“, що ними й давна царська Росія, а в де- сятіро більше теперішня че- рвона Росія, вміє дурити зіг- нийний світ західної демократії, як большевики називають де- мократичні держави.

Не хочу я тим сказати, що- би члени делегації Сі, Ай, О. самі свідомо зладили такий документ большевицької про- паганди для Америки. Навпа- ки можна допустити, що во- ни написали його навіть в щирі- м переконанню, що пишуть правду.

Були вони тільки в двох най- більших містах Соювської Ро- сії, в Москві та в Ленінграді. Оглядали фабрики, які їм го- стинне начальство показувало.

Говорили тільки з начальством червоних юній та з тими робіт- никами, яких начальство вису- нуло наперед та дозволило з ними говорити. Зрештою біль- ша частина матеріалу, виложе- ного у звіт до редакції делегації, це висношення самого союв- ського начальства, яке знаме- нито вміє показувати загра- ничним гостям соювські груш- ки на вербі.

Простодушні американці, лю- ди доброї віри, які привикли контролювати своїх юнійних провідників, приймали кожне слово начальства соювських юній за щирю правду. Річ при- родна, багато тут ще значило незнання російської мови, хоч і знання мови не поможе ба- гато в Соевтах, коли гостям не дозволять відійти свободю на бік, піти в один чи другий заулоч та передовсім загляну- ти в щоденне життя не того начальства, що улаштує за- граничними товаришам бенкет з водкою, але в щоденне жит- тя пересічного робітника, там, де він живе у таких відносинах, що їх знаменито описує російський сатиричний пись- менник Зоженко.

До Соювської Росії їздило вже багато приятельських де- легацій, амбасадорів, членів заграничних урядів чи навіть протестантських духовників. Возили їх навіть по далеко- більших просторах ніж пред- ставників Сі, Ай, О., а вони та- ки нічого не бачили. В році 1932, для прикладу можна тільки сказати, до Соювців ви- брався був тодішній фран- цузський прем'єр Ерію. Пере- їхав він Соювці від Чорного моря по Ленінград. Переїздив він і через Україну. Прем'єр і письменник Ерію описав ро- зове квітучу Україну вме то- ді, коли в Україні понад 3 міль- йони людей вигинуло з голоду. По скінченні своєї поїздки він теж написав квітуче звіт до- вчення про соювські осяги і як- кільки він писав жалував, що впавав жертвою звичайного о- шуканства, бо він не вивід дійсної соювської країни, а тільки таку, яку йому хотіли показати його червоні това- риші подорожні.

Очевидно, що було далеко- легше здурити американських юнійних представників, які о- глядали тільки два міста, в яких безперечно обставини праці ще найкращі, немов віз- цеві. Ціле одначе звіт до редакції, що свідомо переводить порів- нання між американськими відносинами праці та союв- ськими, ясно вказує, що ін- формації американцям давала особа досконало витренована та знаюча американські відно- сини праці та домагання аме- риканського світа праці. Це все, що в Америці є тільки по- божним бажанням робітниц- тва, це все в Соевтах вже є дійсністю. Знайте отже, аме- риканські робітники, немов ка- же звіт до редакції, де вам треба глядіти за взором та де звер- тати свої очі — до Кремля, творця робітничого раю на світі.

(Докінчення буде).

ФЕДОР КРУШИНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

Авторські права застерегаються: Copyright by Krushynsky Theodore, Paris, France.

(44)

Ельзасці, — парід мирний трудящий та хоч і германсько- го коріння, але за німців себе не визнають і таким себе не звуть і волілиб жити якщо не самостійно, то своїм сласним автономним життям. Вдома й на вулиці вони говорять своїм ельзаським діалектом, місце- вою говіркою стародавньою, якою дуже гордяться, хоч на- тій їхній говірці не існує нія- кої літератури, ні поезії. В своїх газетах вони пишуть ні- мецькою мовою та й читають німецькі книжки, часто місце- вих авторів.

Ще в середні віки Ельзас, а зокрема Штрасбург, займав у німецькому житті почесне

місце як великий торговель- ний центр і посередник між- сходом й заходом. Вирівню- ючи державні кордони по Рей- ну, французький король-сонце Людвиг 14-тий, в 1681 р. при- лучив Ельзас до Франції, але французькими ельзасці не стали, а жили своїм ельзаським жит- тям німецького духа й по- крою. В 1870 р. Бісмарк відір- вав Ельзас і Лютарингю від Франції, але щирими німцями ельзасці таксамо вже не почу- тили себе, витворивши свої влас- ні традиції й форми життя. В 1918 р. Франція повернула Ельзас-Лютарингю назад та хоч і мала багато клопоту з ельзаським автономним рухом,

який не крив своїх симпатій до Німеччини, але ельзаське молоде покоління виховалося під великим, або й виключним французьким впливом, а гос- подарське життя Ельзасу так розвинуло за два десятиліття після закінчення першої Сві- тової Війни, що ельзасці про Німеччину забули зовсім, а Франція придбала в Ельзасі великі симпатії й вірних горо- жан.

Аж ось, у червні 1940 р. знов прийшли німці до Ельза- су, але на цей раз у новій, гіт- лерівській подобі, яка нікого й нічого не визнавала крім 25 точок своєї програми. Тому Гітлер, без ніякого мирного договору оголосив, що Ельзас навіки-вічні приєднується до Великої Німеччини, ельзасці під- лягають законам фюрера, а хто пручатиметься, з тим зна- ють, що робити.

Але ельзасці кількаторок були ельзасцями й такою мо- вою до них навіть король-сон-

це не промовляв, отже, вони нічого не відповіли, бо війська не мали, а країна їхня невели- ка. Але аргументи гітлерів- ської не забували.

Якщо Німеччина вже кілька разів губила нас по історичній дорозі, то напевне згубить і ще раз... — сказали вони.

Та затаївши гнів і кривду, почали ждати. Тим більше, що гітлерівці були майстрами робити собі ворогів по цілому світі й чи- нити людям і Німеччині на шкоду. І коли в грудні 1942 р., в то- варистві колеги по роботі, о- пікував для галицьких робітни- ків, молодого стрийського ад- воката Г. Барабаша, я прибув до Штрасбурга, то мені зда- лося, що я раптом опинився поза межами гітлерівської держави та й поза тереном вій- ни. Про війну, Німеччину й гітлерівців нагадували тут тільки окупанти-гітлерівці, які

назовні старалися показати себе чемними, непомітними й скромними. Місто жило своїм власним життям, як і весь Ельзас, а в ньому присутність гітлерівців, наче нежита в осі- ню пору, червонела носою та трохи підносила гарячку, як і кожна грипна.

Сакраментальне „гайль Гіт- лер“ гітлерівці носили в своїх грудях і серці, але на вулиці ніхто ним нікого не витав. А хто не бажав нажити собі смертельного ворога в крам- ниці, чи в ресторані, той ви- тався як хотів, але не „гайль Гітлер“. Цих двоє слів можна ще було почути по гітлерів- ських окупаційних установах, але для ельзаського вуха вони звучали вороже й образливо. Німецьку мову таксамо рідко чулося на вулиці, місцева на- селення говорило своєю зви- чною по-ельзаськи, а хто гово- рив по німецьки, то це був знак, що він не тутешній і на- лежить до окупаційного опра- тату.

А що окупантів тут не лю- били, то це я відразу відчув. Якщо ельзасці взагалі не вті- шились німецькою окупаці- єю, то гітлерівці вони нена- вдили. Це спостерігалося на кожному кроці.

Ми не є німці, а крім то- го, ми є французькі піддані, Гітлер же не підписав мирного договору, отже, він не має права встановити в нас ні- мецькі закони та змушувати нас до військової служби — скаржився мені по-французки в перший же день як я при- їхав, кельнер у ресторані, де я обідав.

Цей наївний кельнер вірив, що для Гітлера й його партії існували людські й божеські закони... Але я рикнув язика, бо ще ні країни, ні людей не знав.

Хіба це люди, пане?... Це — звичайні гнилі, вірте мене. Подивіться глибше, що вони роблять: крадуть і вивозять

до себе в Німеччину все, що найдуть. Перед їхнім прихо- дом жиди й французи повтіка- ли, отже, вони вивозять їхні меблі, одягу, фабрики, май- стерні, словом, усе те, що на- лежить країні, а не їм; але во- ни встановлюють свої закони, які мають тільки грабіжниць- кий зміст. Наших ельзасців су- дять за те, що вони балакають по-французки, але між й досі французькі піддані... — скар- жилась мені господиня го- телю, де я жив.

Я й тут прикусив язика, хоч і дуже мене боліло, що не мо- жу йти оповісти про німецьку „роботу“ в Україні. Про те пе- кло тут ніхто не мав найменшої уяви; я й про нього оповів, але значно пізніше, коли впев- нився, що вона мене не про- дасть і щиро ненавиділа „на- ці“, як називала гітлерівці. (Дальше буде).

Третій Конгрес Американських Українців

ПРОГРАМА.

Реєстрація делегатів і делегаток: У четвер (від полудня) і в п'ятницю рано.

I.

П'ятниця 31. травня, в годині 10 рано:

1. Відкриття.
 2. Проголошення програми конгресу.
 3. Вибір президії конгресу і комісії: резолюційної і виборчої.
 4. Звіт Провірочної Комісії.
- #### II.
5. Перегляд праці Українського Конгресового Комітету Америки — предсідник У. К. К. Степан Шумейко.
 6. Дискусія.
- #### III.
- Обідня перерва.
- #### IV.
7. Табори українських скитальців — о. д-р Василь Кушнір, предсідник Комітету Українців Канади (недавно вернувся з Європи).
 8. Мій досвід з українськими скитальцями — Йосиф Лисогір, б. капітан Американської Армії.
 9. Сучасне положення української справи і вигляди на майбутнє — проф. Микола Чубатий.
 10. Як і чим допомогти звідси українцям закордон? — д-р Лука Мишуга.

11. Промова: Федір Заплітний, посол домініанського парламенту Канади.
12. Вибір нового уряду Українського Конгресового Комітету Америки.

V.

П'ятниця вечір:

13. Музична програма.
- Святкові гості: скрипка Донна Греско; сопран Марія Поліняк; баритон Мирон Шандорівський.
14. Товариські сходни.

VI.

Субота 1. червня, в годині 10 рано.

15. Звіт Статутної Комісії.
16. Зорганізоване українське жіноцтво в розбудові справедливого миру — Клявдія Олесницька.
17. Допомога українським скитальцям — голова З. У. А. Допомогового Комітету д-р Володимир Галан.
18. Сучасний переломовий момент в українській життєвій Америці — Дмитро Галиччін.
19. Наша молодша генерація і українська справа — Лев Добрянський.
20. Праця У. К. Комітету в майбутності — Богдан Катамай.
21. Загальна дискусія і внески.
22. Резолюції.

Гайд Парк

НОВИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ІСТОРИЧНИЙ ПАМ'ЯТНИК.

Недавно американський уряд перебрав на себе як історичне місце Гайд Парк, в центрі Нью-Йорку, де народився президент Рузвельт. Цим актом уряд фактично продовжив ту політику, що розпочав 50 років тому. Від 1889 року, коли конгрес уповноважив президента заохочувати до історичних пам'яток, американський уряд придбав землі, будівлі історичного значення та зберігав їх в інтересах його народу. Так придбано дім, де народився президент Джордж Вашингтон; дім Незалежності у Філадельфії; дім славного конфедерата з Цивільної Війни — генерала Лі у Вирджинії; перший наліт для поселення в Небрасі; стародавню церкву у Філадельфії — другу шведську церкву в цій країні; хрест у Форті Найегара, Н. Я., в пам'ять французького єзуїтського священика з 1688 року та синагогу Тоуроу в Ньюпорті, Родд Айленд, визначену історичним пам'ятником в березні цього року.

В протилежність до інших

історичних пам'яток, дім у Гайд Парку став власністю народу ще тоді, коли є свіжою пам'яттю сучасників про того, хто народився в тім домі. Тому цим актом зрозуміло, що при посвяченні цього дому згадувало про ідеї, за які він змагався. Промова президента Трумана, зворушливі, щирі слова пані Рузвельт в першу річницю смерті її чоловіка, промова секретаря внутрішніх справ Круга викликали враження, що відбувається щось більшого ніж звичайне придбання нового історичного пам'ятника. Трибуною, з якої виголошувалися ті промови, була та сама галерея-портіко, з якої покійний президент часто промовляв до своїх сусідів. Звідти 12. квітня промовляли президент Труман, пані Рузвельт та секретар Круг. Слухачі — під відкритим небом. Крім цих промовців були там же: славна нігερська співачка Маріан Андерсон, яка виконала національний гімн, священик Джордж Антоні, ректор церкви в Гайд Парку, яку відвідує родина Рузвельтів, який прочитав вступну молитву, та рабін Джером Унгер, з сусід-

Що писала "Свобода" тому 40 років?

17. травня 1906.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ.

Редакцію „Канадійського Фармера“ обняв п. Мегас, як читаємо в звіті менеджера цієї газети, І. А. Барого. Дотеперішній редактор о. Негрич (независимий), як читаємо в цій газеті, зрезигнував. Та, як нас повідомляють, він не зрезигнував, а його усунули тому, що він є членом незалежної української церкви, а Ліберальна партія, яка видає цю газету, хоче через нового редактора позискати греко-католиків, котрих в Канаді є більшість. — Завязалася нова видавничо українська спілка, яка хоче видавати нову газету „Канадійська Зоря“. До спілки належить п'ять українців, які взошли до корпорації по два тисячі доларів. Головним менеджером цієї спілки має бути Тома Ястремський, котрий попирає Консервативну партію. — Зачувати, що Василянн о. Гура має видавати нову газету — місіонерську. — О. Бодур (независимий) зібрав іменований організатором і інспектором українських шкіл в Манітобі й Саскачевані з рами канадійського уряду.

З ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ.

З нагоди IX. Конвенції У. Н. Союзу поміщені далі проєкти: З Карнегі домагаються, щоб орган У. Н. С., газета „Свобода“, був перенесений до Пітсбурга, як осередку Американської Русі, згідно з ухвалою Всенародного Віча в Міксіпорт, Па.; делегатів мають оплачувати відділи, котрі їх висилають, а не головна каса У. Н. Союзу. — З Кеносбургу, Па., пишуть: „Аж жаль серце стискає, як читаємо проєкти, подані на IX. Конвенцію. Можна з них бачити, що багато є таких, які хочуть мало дати, а багато взяти.“

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Пише о. Нестор Дмитрів: „На галицькій Україні зійшов до гробу небуденний чоловік, один з найчиріших і найбільше свідомих українців, великий приятель, опікун і дорадник хлопів, великий діяльний член українських товариств — чоловік, який до самої смерті стояв на сторожі незалежних прав простолюди в Галичині — о. Данило Танячківський. Небідчик ще в 60 роках був провідником гуртка семинарицької молоді, яка одушевлялася великими ідеалами Шевченка, гуртувала академічну й гімназичну молодь в одну свідому українську фалангу. В тих часах працювали такі люди, як Желехівський, Заячківський, Борковський і інші. З тих часів датується знайомство о. Данила з Федьковичем, Драгомановим і іншими визначними українцями... Я некомпетентний характеризувати діяльність цього незвичайного чоловіка, але... хочу згадати кількома словами про моє знайомство з небідчиком... Не забуду його директив на дорогу до Америки. Коли я був у Канаді, я часто переписувався з небідчиком. Небідчик був противний масовій еміграції і дораджував лише заріткову еміграцію...“

нього Пукіпі, який закінчив дворіччя французького мовознавства. Цей малюнок подарував президенту Рузвельту Національного Лігону Американських Громадян Чужинського Роду, в 1932 році, в знак глибокого признання за його працю для добра народу.

На столі лежали шість спеціальних портфелів з тими газетами, яким не було місця на стіні. Виставка тої колекції мала тривати до кінця квітня.

Чимало газет у Нью-Йорку писали про перебіг цілої церемонії передавання тої колекції, а в деяких було поміщено також фотографії. На одній з них видно пані Рузвельт з газетою „Нью-Йорк Геральд-Трибюн“. Цю фотографію поміщено в багатьох газетах.

На закінчення своєї промови Р. Люїс сказав до пані Рузвельт:

„Ми надіємось, що ви приймете цю колекцію як символ американської єдності, як пригадку того, що американський нарід складається з людей різного роду. Ми унаслідували дещо від всіх народів, від всіх культур. Це дає американцям особливу можливість — здійснювати мрію про світовий мир, для якої так героїчно працював президент Рузвельт.“

Пані Рузвельт відповіла: „Це є доказом того, що нарід, який складається з різних расових та релігійних груп може працювати разом для спільного добра. Мій чоловік глибоко вірив в це і та віра підняла його ідею про Об'єднані Держави.“

Директор бібліотеки розвісив поодинокі числа на трьох стінах головної зали. Там же висів малюнок, праці Ернста

Загальна Рада — ФЛІС

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

МІСТО НЬО ЙОРК.

З похорону бл. п. Андрія Стефановича — збірка на скитальців.

Бл. п. Андрій Стефанович, який помер 8. травня, а похоронений в суботу 11. травня, був активним членом і довголітнім скарбником тов. Жидачів, від 293 У. Н. Союзу. Після похорону зійшлися члени гості до Демократичного Клубу, щоб обмінятися згадками про небідчика. По ній лишилася вдова і двоє дітей, а це дочка й сина.

Згадуючи про сироти по небідчику, предсідник тов. І. Дубик згадав теж і про сироти на скитальщині і попросив члена В. Вагнера, щоб продовжав його бесіду. Гром. Вагнер згадав за всю скитальщину, а зокрема про сироти, яких: наш філадельфійський комітет задумує спроводити до Америки і про потребу жертв на таку ціль.

Промови не були даремними, бо гості зложили жертв на суму \$81.50, які вилановано до нашого головного Допомогового Комітету. Збірку перевела пані Вагнер, а дари зложили: Антоніна і Василь Горбатюки \$20, Іван Дубик \$10, по \$5: обоє Дерихи, і пані Анна Коминос з дому Костирки, а решту по \$1.

І. Дубик.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:

МИКОЛА МУРАШКО, 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА: ГРИГОРІЙ ГЕРМАН, 43 W. North St., Wilkes-Barre, Pa.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА: МАРІЯ МАЛЕВИЧ, 230 E. Agnew Ave., Pittsburg 10, Pa.

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР: ДМИТРО ГАЛИЧЧІН, 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР: РОМАН СЛОБОДЯН, 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ДМИТРО КАПУЛА, 33 S. Hancock St., McAdoo, Pa.

ВОЛОДИМИР ГІРЯК, 1 Craik Ave., Kingsway, Toronto 9, Ont., Canada.

Д-р АМВРОСІЙ Т. КІЗЬЯ, 11903 Jos. Campau Ave., Detroit, Mich.

ІВАН ІВАНЧУК, 8930 Manor, Detroit 4, Mich.

СТЕПАН КУРОПАСЬ, 2930 N. Montclair St., Chicago, Ill.

ГОЛОВНИЙ РАДНІ: ПАВЛО ДУЛА, Box 777, Woodstock, Ont., Canada.

СТЕФАН СЛОБОДЯН, 4323 N. 16th St., Philadelphia, Pa.

ІВАН РОМАНІШИН, 711 Grove St., Irvington, N. J.

ТАРАС ШПІКУЛА, 5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.

ВОЛОДИМИР ДІДІК, 6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.

ГЕНОВЕФА ЗЕІКО, 1369 Brown St., Akron, O.

МИКОЛА ДАВІСКИБА, 11 Rosewood St., Mattapan, Mass.

ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ, 23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467, Woonsocket, R. I.

ДМИТРО ШИМАГІЛ, 4037 Riverview St., Cleveland, Ohio.

ОЛЕНА ШТОГРИН, 473 N. Hutchinson St., Phila 44, Pa.

ПЕТРО КУЧМА, 95 East 7th St., New York 3, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власній ділянці під номером 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

Почтова адреса У. Н. Союзу: P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.

Telephone: BEreen 4-1016

AMERICAN + RED CROSS

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ПОМАГАЄ ЗАОЩАДЖУВАТИ ХАРЧІ ДЛЯ ГОЛОДУЮЧИХ.

Щоби допомогти здобути більше харчів для голодуючих в країнах зруйнованих війною Американський Червоний Хрест всіма способами старається про переведення в життя плану про негайну допомогу, наміченого президентом Труманом.

У відділах Червоного Хреста по цій країні, господині можуть дістати відповідні вказівки, як заощаджувати мукку, товщі та інші дуже важкі харчові продукти. Для тої цілі Червоний Хрест поширює в ресторанах та в крамницях поміж споживачами та покупцями спеціальні лєтучки з відповідними вказівками. Подібні листки роздаються дітям у школах Молодечим Відділом Американського Червоного Хреста, а діти передають їх своїм родичам.

З тою самою метою поширено курси відживлювання. На тих курсах навчають як треба планувати і приготувати страви, щоби вони мали відживну вартість, а разом з тим, щоби заощадити трохи харчових продуктів. Навчають як тримати хліб, мукку, товщі, як і що купувати, щоби не марнувати нічого. Показують зразки різних страв, дають корисні поради наварення та подавання страв.

Всі відділи Червоного Хреста мають у своєму складі промовців, які можуть прибути на більш збори, чи малі сходни і говорити на порушені справи. Відділи Червоного Хреста можуть також прислати своїх помічників тим групам Американського Червоного Хреста, а діти передають їх спеціальні підприємства в тій ділянці.

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВ'ЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВ'ЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВ'ЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОІХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

УВАГА! — КЛІВЛЕНД, ОГАЙО, І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА ГРУПА ТАНЦЮРИСТІВ У КЛІВЛЕНДІ

ПОПОЛДНІ І ВВЕЧІР, 22, 23, 24, І 25. ТРАВНЯ 1946

В PUBLIC AUDITORIUM

1) Козачок Подільський, 2) Руганки, 3) Катерина, 4) Запорозький Герць.

КАНАДІЙСЬКИЙ М. У. Н. ІЗ ВІНДЗОРУ

В П'ЯТНИЦЮ ВЕЧІР, В СУБОТУ ПОПОЛДНІ, В НЕДІЛЮ ПОПОЛДНІ

1) Ранній вітер, 2) Чумак, 3) Козачок, 4) Гуцул, 5) Коломийка Шинько, 6) Козачок Подільський.

Просимо клівлендських громадян до численної участі.

Matinee 2:00 P. M.—Box Seats \$1.20, Parquet 90¢ — Evening 8:30 P. M.—Box Seats \$2.40, Parquet \$1.80, 1.20, 90¢, 60¢.

Prices include federal tax—All seats reserved.

УЖЕ МОЖЕМО ДАТИ НАШІЙ МОЛОДІ

й американському народови КНИЖКУ

про генія України—ТАРАСА

ШЕВЧЕНКА — написану англійською мовою, в якій є і переклади найкращих його творів під пером професора Колумбійського Університету, КЛАРЕНСА А. МАННІНГА, відомого знавця української літератури та історії.

Такою книжкою є:

Taras Shevchenko

the Poet of Ukraine

Translated with an introduction by

Clarence A. Manning

Acting Executive Officer

Department of East European Languages, Columbia University

Ця перше того роду видання в Америці й в цілому англо-саксонському світі. Книжка та повинна з'явитись негайно в кожній хаті американських українців, в кожній школі, в кожній бібліотеці. Бо всюди треба, щоби був найкращий репрезентант України, найліпший виразник духа і характеру української нації.

Ціна з посилкою \$2.50.

(З Канади треба платити тільки американською валютою)

Замовлення слати на таку адресу:

Svoboda

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

НЬОАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ!

В НЕДІЛЮ, 26. ТРАВНЯ (MAY 26, 1946)

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЧЬКА ПАРОХІЯ СВ. ІОАНА В НЬОАКУ, Н. ДЖ.

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В ГОРОДІ П. КРІВАНЕКА

(Krivaneck's Old Cider Mill and Picnic Grove, Vanux Hall Road, Union)

в Юніон, Н. Дж.

Знаменита оркестра Братів Олейчуків.

Просимо о численну участь. — Почат. у год. I. сполудня

КАМПАНІЯ НА СПРОВАДЖЕННЯ 600 УКРАЇНСЬКИХ СІРИТ З ЕВРОПИ

50,000, ВИАСИГНОВАНИ З. У. А. ДОПОМОГОВИМ КОМІТЕТОМ НА ТУ ЦІЛЬ, НЕ ВИСТАНУТЬ. ТРЕБА ВЧЕТВЕРО БІЛЬШЕ!

СКЛИКУЙТЕ СЕЙЧАС ДОПОМОГОВІ ВІЧА. УЛАДЖУЙТЕ МАСОВІ ЗБІРКИ, ЖЕРТВУЙТЕ З КАС

ТОВАРИСТВ. ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ЛІСТИ, ВІД ХАТИ ДО ХАТИ, ВІД ОСОБИ ДО ОСОБИ.

ЖЕРТВУЙТЕ ЗІ СЕРЦЯ, ШЕДРО. ЦЕЖ НАШІ СИРОТИ! ЦЕЖ НАША КРОВ!

Зібрані фонди присилайте сейчас до каси Злученого Українського Американського Допомогового Комітету:

UNITED-UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE — P. O. BOX 1661 — PHILADELPHIA, PA.

УВАГА! НЬО ЙОРК! УВАГА!

В Неділю, 26. Травня (May 26, 1946)

В ГОДИНІ 2:30 СПОЛУДНЯ

В АВДИТОРІ СВ. ЮРІЯ, 217-219 E. 6th ST., NEW YORK CITY

відбудеться

ВІЧЕ В СПРАВІ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВИ В ЕВРОПІ

Громадяни й Громадянки! Справа важна, прийдіть громадно! Програма буде оголошена в свій час. Об'єднаний Комітет Українських Товариств.

ПРАЦЯ ДЛЯ ЖІНОК І МУЖЧИН—WANT ADS

Classified Department—Bergen 4-2337—BYrant 9-0582

ПОТРІБНО МУЖЧИН

Кравці і Виконувачі
знамениті роб. умов. Висока платня.
Schlesingers, 5716 Bergenline Ave.,
W. New York, N.J. Phone UN 7-8114

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

ЖІНОК МИТИ ПІДЛОГИ
5 ДЕНЬ, 40 ГОДИН
employment office
12-ти поперх
JOHN WANAMAKER
9th ST. & BROADWAY, N. Y.

ЖІНОК ЧИСТИТИ
великий офіційний будинок
Постійна робота цілий рік.
30 годин тиждень
ГОЛОСИТЬСЯ КІМНАТА 1123
MILITARY PARK BUILDING
60 PARK PLACE, NEWARK, N. J.

ДІВЧАТ

ОПЕРАТОРОК ПРИ СКЛАДАННІ
НОВОСТЕЙ ЮВЕЛІРНИХ ВИРОБІВ
ДОБРА ПОЧАТКУЮЧА ПЛАТНЯ

ПОСТІЙНА РОБОТА
СТАЛА ПОСАДА
ПРИЕМНА ЛЕГКА ФАБРИКА
ARPIN PRODUCTIONS INC.
422 ALDEN STREET,
ORANGE, N. J.

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

ПРАЛЬНИХ ЗАПІЛНИХ ПОМІЩЕНЬ:
досвідчених або випічених; класувачок;
операторок преси, залізнична робота;
стала посада в модерній фабриці.
Union Laundry,
124 South 15th St., Newark, N. J.
Just off Central Ave.

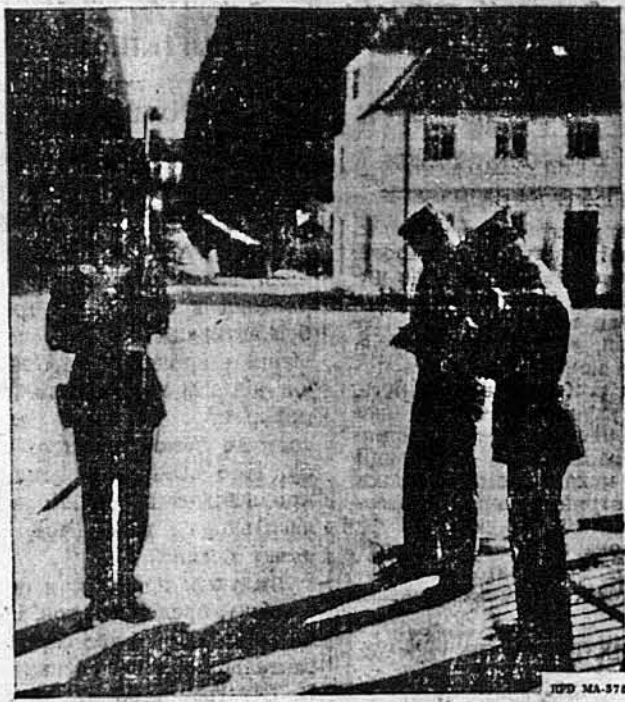
ПРАЛЬНИХ ОПЕРАТОРОК
при сорочках. Досв. дівчата можуть
заробити \$1.00 на годину і більше.
Потрібна робота.
Passaic Home Laundry
437 Hamilton Ave., Paterson, N. J.
Passaic 2-2445

ЧЕМБЕРМЕНДС
БЕТМЕНДС
КЛІНЕРС
добрі робітничі умовини
Голоситься в Housekeeper
MADISON HOTEL
15 East 58th St., N. Y.

ЛІВЧАТ І ЖІНОК
до легкого складання
Районних частин
Добра платня, постійна робота
Refreshments два рази на день
музика власної роботи.
A. W. FRANKLIN MFG CO.
508 Fourth Street,
HOBOKEN, N. J.

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА
ЗАТРИМУЙТЕ СВОІ
ВОЕННІ БОНДИ

Soldiers Photograph Guardsman in Denmark

These "Guardsmen of Victory" are taking "snaps" of a Royal Guardsman at the summer palace of King Christian X, near Copenhagen. Army Regulars see interesting people and places while serving overseas.

Шукають своїх
рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом.
Комітету, просимо з початку листа
подати, в якій групі і під яким чи-
слом є дана особа.

ГРУПА Б.

330. Яковенко Алексіс шукає Яковенко
Роберта-Михайла і Андрея.
331. Райковський Андрій з Теремів-
лі шукає хрест. батька Семенового
Петра.

332. Біляк Станіслав з Помор'я шукає
Рекшицького Василя.
333. Івко, Круцький Євген шукає
Круцького Григорія.

334. Савчук Іван, син Миколи і
Розалиї, з дому Салімонів з Голден-
денки, шукає Салімонів Ізидора, си-
на Євгені, Ольгу Кутаєвич, дочку
Євгені.

335. Слобода Онуфрій, син Мико-
ли і с. Урмалі, шукає Слободу Ана-
стасію і Слободу Ануу.

336. Вельська Пелагія, с. Воля Пе-
жова, Сніжко, шукає Зеленоцьку Ана-
стасію.

337. Вітенко Ольга Олександрівна шу-
кає Вітенку Ільку з Носова, Під-
гайці.

338. Сорока Василь шукає тету Ма-
лаїчку Марію з Теремів, Самбір.

339. Каліновський Володимир Ва-
сильович шукає Миколю Олександрів-
на Яковлевича, с. Дубриш, пов. Га-
мелівський.

340. Галущик, з міста Сарни, Во-
лин., шукає Панфіловича Л.
341. Яроцький Лев з с. Стеблнів на
Київщині шукає Сивоників (Хоменко)
Іларію Огнатовича з с. Стеблнів на
Київщині.

342. Михайлів Василь шукає Яків
Дмитра і Меланію з с. Заболотців.

343. Кучук Андрій шукає Шкалюк
Євгена з с. Домога, Дрогобич.

344. Періко Іван шукає Романчик
Анастасію з с. Поліни, Красно.

345. Козачинська Бєотора шукає
Агрієву Френку.

346. Козачинська Елеора шукає
Бабурчик Нік.

347. Кішма Степан шукає Кішма
Михайла.

348. Федорук Федір і Стефан, Сте-
фанчик Шукає з Ботевих Ніколі,
Турка над Стрем, шукають Бранчи-
ка Федора і його сина Дедука з с.
Біля, Турка над Стрем.

349. Мочула Григорій і Анна з Чер-
нішівки з Збаржжя шукають Леви-
ка Якуба і Марію, Ренета Паула і
Марію, Панакхиду Ларія і Настю, Ре-
пету Василь, Мичинк Марію, Мочулу
Метрию і Данила.

350. Федорук Федір і Стефан, Сте-
фанчик Шукає з Ботевих Ніколі,
Турка над Стрем, шукають Бранчи-
ка Федора і його сина Дедука з с.
Біля, Турка над Стрем.

351. Мочула Григорій і Анна з Чер-
нішівки з Збаржжя шукають Леви-
ка Якуба і Марію, Ренета Паула і
Марію, Панакхиду Ларія і Настю, Ре-
пету Василь, Мичинк Марію, Мочулу
Метрию і Данила.

352. Федорук Федір і Стефан, Сте-
фанчик Шукає з Ботевих Ніколі,
Турка над Стрем, шукають Бранчи-
ка Федора і його сина Дедука з с.
Біля, Турка над Стрем.

353. Мочула Григорій і Анна з Чер-
нішівки з Збаржжя шукають Леви-
ка Якуба і Марію, Ренета Паула і
Марію, Панакхиду Ларія і Настю, Ре-
пету Василь, Мичинк Марію, Мочулу
Метрию і Данила.

354. Федорук Федір і Стефан, Сте-
фанчик Шукає з Ботевих Ніколі,
Турка над Стрем, шукають Бранчи-
ка Федора і його сина Дедука з с.
Біля, Турка над Стрем.

355. Мочула Григорій і Анна з Чер-
нішівки з Збаржжя шукають Леви-
ка Якуба і Марію, Ренета Паула і
Марію, Панакхиду Ларія і Настю, Ре-
пету Василь, Мичинк Марію, Мочулу
Метрию і Данила.

356. Федорук Федір і Стефан, Сте-
фанчик Шукає з Ботевих Ніколі,
Турка над Стрем, шукають Бранчи-
ка Федора і його сина Дедука з с.
Біля, Турка над Стрем.

357. Мочула Григорій і Анна з Чер-
нішівки з Збаржжя шукають Леви-
ка Якуба і Марію, Ренета Паула і
Марію, Панакхиду Ларія і Настю, Ре-
пету Василь, Мичинк Марію, Мочулу
Метрию і Данила.

ЗБОРИ ВІДПІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШКАГО, ІЛЛ. — Збори Бр. св. О.
Николая, від. 106, відбулися в не-
ділю, 26 травня, в годині 12. впо-
доби, зараз по Са. Божій, в галі
церковній, Оклей і Райс у. Проси-
мо членів і членів прийти на збо-
ри, бо є важні справи. — П. Копо-
вський, пресд.; М. Попів, кас.; Г.
Лашків, секр.

384. Федорук Олександр з с.
Сіракісі, Перемішль, шукає рідних
та знайомих.

385. Алексєєв Андрій Жукин шу-
кає Михайла Петровича Узунов.

386. Постодовський Павло, син
Дмитра (Бабін) з Тисменці, шу-
кає кривих і знайомих Гуменик
Павла, с. Луки, Гавришнюк Миколу,
Бага, Павліну і Марію (Урбан),
Сайнський Цетра сина Олексі, Ми-
лош Гриня с. Андрія, Гуменик Ро-
залию доньку Луки, Тумишак Івана,
Гринюк Петра с. Павла. Усі з Тис-
менці, Томаш.

387. Горон Степан з с. Малинська
Воля, Мостиська, шукає Галабуз Ми-
хайла і Миколу.

388. Стедмах Іван з с. Вага, Під-
гайці, шукає братів: Степана Йо-
сифа, Миколу і Марію, зам. Фачі-
ні і Настю.

389. Роман Кухар шукає кривих і
знайомих Пелагії Кухар, з дому
Щур із Глиньської коло Жовки, Бер-
ко Ев.

390. Матвія Ірина (Бонковська),
донька Івана Матвія з Львова,
шукає Івана Петрушенчука.

391. Ясейко Григорій з Осередови,
Соколя, шукає рідних Ясейко Тео-
дора, Софію, Альберта, Степана, Ма-
рію, Велічко Степана і Марію.

392. Кудачинська Ангеля, дочка
Йосифа (учителька в Кульчицях)
шукає Кульчицького Юрія і Петра.

393. Неміровський Яків шукає бра-
та матері Желтого Степана.

394. Криштал Михайло шукає ті-
точного брата Стасів Федора і Ка-
терину Стасів-Доманчук.

395. Станіко Микита шукає Стані-
ко Марію.

396. Кельнер (Толіусевич) Розалія
шукає Яковий Адама, Йосифа, Але-
ксі і Кельнер Михайла.

397. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

398. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

399. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

400. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

401. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

402. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

403. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

404. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

405. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

406. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

407. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

408. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

409. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

410. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

411. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

412. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

413. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

414. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

415. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

416. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

417. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

418. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

419. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

ЗБОРИ ВІДПІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШКАГО, ІЛЛ. — Збори Бр. св. О.
Николая, від. 106, відбулися в не-
ділю, 26 травня, в годині 12. впо-
доби, зараз по Са. Божій, в галі
церковній, Оклей і Райс у. Проси-
мо членів і членів прийти на збо-
ри, бо є важні справи. — П. Копо-
вський, пресд.; М. Попів, кас.; Г.
Лашків, секр.

384. Федорук Олександр з с.
Сіракісі, Перемішль, шукає рідних
та знайомих.

385. Алексєєв Андрій Жукин шу-
кає Михайла Петровича Узунов.

386. Постодовський Павло, син
Дмитра (Бабін) з Тисменці, шу-
кає кривих і знайомих Гуменик
Павла, с. Луки, Гавришнюк Миколу,
Бага, Павліну і Марію (Урбан),
Сайнський Цетра сина Олексі, Ми-
лош Гриня с. Андрія, Гуменик Ро-
залию доньку Луки, Тумишак Івана,
Гринюк Петра с. Павла. Усі з Тис-
менці, Томаш.

387. Горон Степан з с. Малинська
Воля, Мостиська, шукає Галабуз Ми-
хайла і Миколу.

388. Стедмах Іван з с. Вага, Під-
гайці, шукає братів: Степана Йо-
сифа, Миколу і Марію, зам. Фачі-
ні і Настю.

389. Роман Кухар шукає кривих і
знайомих Пелагії Кухар, з дому
Щур із Глиньської коло Жовки, Бер-
ко Ев.

390. Матвія Ірина (Бонковська),
донька Івана Матвія з Львова,
шукає Івана Петрушенчука.

391. Ясейко Григорій з Осередови,
Соколя, шукає рідних Ясейко Тео-
дора, Софію, Альберта, Степана, Ма-
рію, Велічко Степана і Марію.

392. Кудачинська Ангеля, дочка
Йосифа (учителька в Кульчицях)
шукає Кульчицького Юрія і Петра.

393. Неміровський Яків шукає бра-
та матері Желтого Степана.

394. Криштал Михайло шукає ті-
точного брата Стасів Федора і Ка-
терину Стасів-Доманчук.

395. Станіко Микита шукає Стані-
ко Марію.

396. Кельнер (Толіусевич) Розалія
шукає Яковий Адама, Йосифа, Але-
ксі і Кельнер Михайла.

397. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

398. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

399. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

400. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

401. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

402. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

403. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

404. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

405. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію, Феску і Наталію.
Похорон відбувся 14 травня на
цивинтар Паладі Семетері в То-
мастон, Конн. — В. Р. П.
П. Шеремета, секр.

406. Покійний родився в селі Кіна-
шів, пов. Рогатин, Зах. Україна.
Оставив 3 дочки в старім краї:
Анастасію